

Nr 4 2016 Årgång 23. Utgiven av Västergötlands spelmansförbund.

Västgöta spelmannen

Innehåll

Hitta folkmusiken

Blanken i Östra Tunhem

Zornmärkesuppspelning del 2

Julturné med Västra Låtverkstan

Västgötalåtar! ny kurs i Axvall

Konst och musik möts i skogen

På vandring i folkmusikens kolonilott

Gemyt i Grönhult

Folkmusikfest med Årsmöte

Västgötaspelmannen

Nr 4 - 2016 Årgång 23.

Utgiven av Västergötlands Spelmansförbund

Utkommer med 4 nummer per år planerade till veckorna 6, 21, 39, och 49. Material till tidningen sänds, om ej annat anges, till Tidningens adress **senast 5 veckor före utgivningsdatum.** **Presstopp för Nr 1 2017 är den 29 december.**

Annonser införs i mån av utrymme efter diskussion med redaktionen. **Annonsspriser:** Helsida – 1200 kr; Halvsida – 600 kr; 2 sp x 100 mm – 400 kr; 1 sp x 100 mm 200 kr. Medlemmar annonserar gratis.

Tidningens postadress är redaktörens. Artiklar, foton mm sänds via E-post endast till: vsf.redaktion@outlook.com

Redaktionskommittén består av:

Michael Eriksson **Redaktör.**

Tövevägen 2, 523 99 Hökerum.

Tel. 073-826 77 21. kalaspaff@icloud.com

Anders Brissman, **även förbundets kassör**, Tibro

Tel. 072-528 91 28. anders.brissman@telia.com

Ann-Katrin "Olga" Hellner, Lerdala.

Tel. 0708-74 44 14. olga.hellner@gmail.com

Susanne Lind, Lerdala.

Tel. 073-052 13 14. susanne@fiolind.se

Billy Lätt, Bö, Norge. Tel. 004790171251.

billy.latt@t-fk.no

Lars Persgren, Vårgårda.

Tel. 070-493 12 36. persgren55@gmail.com

Kristin Svensson, Göteborg.

Tel. 070-342 86 25. kristin@fornfela.se

Grafisk form: Ola Wirtberg, Lerdala.

Tel. 0708-51 51 44. ola.wirtberg@telia.com

Ansvarig utgivare för Västgötaspelmannen, och Ordförande för förbundet: Per Oldberg, Borås. Tel. 070-273 83 63. per.oldberg@gmail.com

Förbundets sekreterare och postmottagare: c/o Anita Widell, Sandgärdesgatan 32, 502 34 Borås. Tel. 033-240 280. anita.widell@bornet.net

Kassör: Anders Brissman

Tel: 072-52 89 128. anders.brissman@telia.com

Ledamot & Webbansvarig: Fredrik Persson

Tel: 073-342 69 74. webmaster@vsf.nu

Ledamot: Johan Thorstensson

Tel 070-658 77 71. ledamot@vsf.nu

Ersättare: Anna Dahlgren

Tel: 070-551 16 25. annadahlgren_@hotmail.com

och Anna Maria Lönning von Wolcker

Tel: 076-830 00 81. annamariavw@hotmail.com

Försäkringsansvarig: Britt Josefsson

Tel 070 – 268 73 55. bij@telia.com

Förbundets hemsida: <http://www.vsf.nu>

Besök även vår Facebooksida!

Medlemsavgift för år 2017: 300:-/person. Medlem under 18 år 125:-. Enbart prenumeration 100:-/år. Bankgiro: 5949-4591.

Tidningen är tryckt på miljövänligt papper vid Handelstryck, Borås.

För att du ska få tidningen till rätt adress, meddela eventuell adressändring till förbundets kassör Anders Brissman Tel. 072-528 91 28. anders.brissman@telia.com

Ledare

Så sitter jag där i bilen efter ett avslutat redaktionsmöte och tankarna svävar fritt omkring i skallen, funderingar kring det vi diskuterat, om vad vi vill med tidningen

och med föreningen. Vi pratade just om det vid fiket idag. Gör vi rätt saker, saker som folk vill? Hur kan vi göra det intressant för dem som väljer att inte komma på stämmor och kurser att dyka upp? Eller vill man göra andra saker?

Många idéer föds just kring ett mat- eller fikabord... idéer som ibland börjar med orden: vore det inte roligt att.... eller jag skulle så gärna vilja...

Vi insåg att det kanske är runt hundratalet av vår nu nästan 600 medlemmar, ja säg 150 då för att inte vara snål som kommer på arrangemang i föreningen. Runt 25% av medlemmarna är ungdomar från Sjövik och 25% äldre medlemmar som inte är så aktiva längre. Men rent räknemässigt är vi 300 personer minst som skulle kunna delta i förbundets aktiviteter. Men vad vill vi då? Det är väl detta det handlar om i en förening att vilja. Vi är ju en ganska spretig samling människor vi i Västergötlands spelmannsförbund. Durspelare, vissångare, fiolspelare, nyckelharpister, blåsare med flera. Så det är säkert en hel del olika viljor bland oss medlemmar.

En sak som jag tycker mig märka hos många av oss, som inte gått på kurser som Sjövik eller Ethno, (för att de kurserna inte fans när vi var i rätt ålder) är en stor längtan efter bra kurser. Vi hungrar efter möjlighet att lära nya låtar få "nörda ner oss" i olika musiktraditioner och att få nya spelkompisar och spelsammanhang. Vi är till exempel ett bra gäng västgötar som under flera terminer åkt upp till Årjäng och lärt låtar och tradition av Mats Berglund i kursen "Gränslåtar".

Det visade sig också då inbjudan till kursen Västgötalåtar med Jenny Gustafsson släpptes på Facebook och den blev fullbokad ja till och med överbokat på mindre än en vecka att det finns en stark lust att lära. Du kan förresten läsa en artikel av Jenny i det här numret där hon beskriver lite av sina tankar och lite om sitt kursupplägg. Vi såg även den viljan under Örnungastämmans kurs med Billy Lätt där kursen snabbt blev full. Och nu senast på kursen "Mat och musik" med Jenny och Billy i Göteborg. Så kursverksamhet för oss "före Sjövik" verkar vara rätt satsning. Det finns folk som vill.

En sak till som jag tycker mig skönja är ett behov av att träffas även på mindre och enklare spel- och danstillfällen och, ja typ lekstugor. Som den som gick av stapeln i Böja i augusti där det erbjöds plats att buskspela, ett litet men bra dansgolv och försäljning av hembakt fika. Mysigt, litet, trevligt och roligt med spel och dans. Eller som nu, i början av oktober, den fantastiskt fint ordnade spelträffen hemma hos Bengt och Monica Ohlson i Grönhult utanför Tibro, där det bjöds in till spel och danskväll, (vilken ni också kan läsa om i detta nummer). Små träffar under enklare förhållanden där det man själv gör är det viktiga.

I den andan anordnas nu i november en hel stämma "Bauerstämman" utanför Gränna där man lägger fokus på buskspel, ingen konsert, ingen dans men en lätkurs och massor av plats för buskspel.

Vi har ju runt om i Sverige massor av bra festivaler och stämmor mest under sommaren men nu allt fler även vintertid. Där varvas konserter, framträdanden, workshops med dans på flera dansgolv. Det har vi verkligen ett fantastiskt utbud av. Inte sällan hör jag åsikten om att det på större festivaler blir det inte så mycket spela själv utan mer att lyssna, och det är klart att det kan vara så. Likaväl som det är på de stora stämmorna man har möjlighet att träffa spelkompisar från andra delar av Sverige och världen. Spelmansrörelsen bygger ju på det egna intresset av att musicera och det gör ju faktiskt folkmusiken unik, att man träffas och spelar. Proffs och amatörer på samma plats, men du är inte en passiv iakttagare utan det är det egna görandet som är det viktiga.

Men små återkommande träffar....hm ja det kanske är nåt? Vill vi det?

Vad säger ni? Vad är det som får just dej att känna tänk va roligt det vore att, vad skulle du vilja?

Det är väl en bra fundering att ha med sig nu över de kommande jul- och nyårshelgerna. Kanske kommer du på några goda idéer att ta med till årsmötet i februari.

Tills dess vill vi på redaktionen passa på att önska er en riktigt

*God Jul
och
Gott Nytt År*

genom Ann-Katrin "Olga" Hellner

Omslagsbild: På väg till Västgötalåtar! på Axevala folkhögskola.
Foto: Michael Eriksson.

Insändare:

Angående ledarartikeln i VGsp. 3/16:

Javisst hade det varit toppen med bra dansgolv

Nu är Ornungastämman inne på sitt femte år och vi är både glada och stolta över uppslutningen från er alla. Så enkelt är det: det blir inget om folk inte kommer (och allra helst tar med sig ett par stycken). Vår ursprungsidé var att sätta igång något här hemma som drar till sig spelmän, dansare och allmänhet i alla åldrar, från både när och fjärran.

Ornungastämman blev på en gång en samlingspunkt för spelmännen, men det har hela tiden varit vår intention att locka till oss även dansare. En ständigt återkommande punkt på mötena i arbetsgruppen är: hur gör vi med dansgolvet?

För litet, för snett, för plastigt, stolpar i vägen, för gropigt, för halt. Ja vad gör man? För oss är det kostnaderna som står i vägen. Vår dröm är att ha råd att hyra en mobil dansbana i trä med tak över, eller ännu hellre, bygga en. Eller att få grannen att röja ur hela sin loge och hyra ut den till oss. Men var hittar man pengarna och arbetskraften? Vår dröm är också att det ska komma många dansare. Tankarna har ofta gått till svunna tider där det dansades i vägskäl och på broar och inte minst, fläckpolskedans inne i små stugor. Ska inte vårt golv duga då? Måste man ha ett perfekt dansgolv för att dansarna ska komma? Är golvet grunden till att de inte kommer? Ja kanske det är så, kanske det också är så att vi inom spelmansrörelsen måste återknyta banden till de danslag och föreningar som finns, ta en telefon och bjuda med oss de vi var ute med för många år sedan och få dem att komma. Ringa till den nye grannen eller kollegan och tipsa om Hönsa, Lygnared, Ornunga. Samåka och visa vägen till folkmusiken. Det blir inget om vi inte gör något, var till mans.

Folk vill åka dit folk åker.

Ta gärna kontakt om du vill hjälpa till med att skaffa fram pengar till ett bra dansgolv eller har idéer om hur vi under Ornungastämman kan skapa bättre förutsättningar för dansen.

Jenny Gustafsson & Sabina Henriksson

Reds. kommentar: Tack för insändaren. Den tycker jag väl kompletterar föregående Ledare.

Vi välkomnar gärna fler synpunkter från våra läsare på infört material. Inte minst på Billy Lätts artikelserie om "Vad är folkmusik?"

Hitta folkmusiken!

Här kommer en uppdatering om vad som händer inom Hitta folkmusikens digitala arkivarbete. För nya intresserade läsare skall jag kanske först försöka förklara vad Hitta folkmusiken är:

Hitta folkmusiken är en övergripande portal för både utåtriktad verksamhet som t ex ungdomskursen Västra låtverkstan och arbetet med det digitala arkivet i Västra Götalandsregionen (VGR). Hitta folkmusiken startade 2008 med målet att digitalisera och tillgängliggöra äldre inspelningar från Västergötland, Bohuslän och Dalsland.

Initiativet till arbetet kom från spelmansförbunden och tack vare ekonomiskt stöd från Vara folkhögskola med Carl-Magnus Bengtegård i spetsen och ABF Västra Götaland med Ola Wirtberg kunde man sätta igång.

Emma Johansson anställdes som projektledare och en arbetsgrupp bildades som efterhand fick en fast form inkluderande spelmansförbunden, Vara fhsk, ABF Västra Götaland, SV Västra Götaland, Kultur i Väst, Dialekt-, ortnamns- och folkminnesarkivet i Göteborg (DAG, vilka också är ansvariga för ljudsamlingarna) och under en period, Västärvet.

Ett stort antal bidragsansökningar, bland annat till VGR's kulturnämnd, har möjliggjort flera års arbete med att inventera, samla in, registrera, digitalisera, återlämna, skriva ansökningar och rapporter för

projektledaren och digitaliseringstekniker Bengt Edqvist på DAG.

Efter några år började behovet av mer utåtriktad verksamhet bli tydlig och man undersökte då möjligheterna till att ansöka om stöd till en folkmusikkonsulenttjänst. I samtal med kulturnämnden kom det fram att man från deras håll hellre ville se en annan typ av förening som sökande till just utåtriktad verksamhet.

Föreningen Västra låtverkstan bildades och fick sedan ett kulturstrategiskt uppdrag mellan 2014-2016 från regionen att framförallt arbeta med ungdomsverksamhet men också i viss mån fortsättningen av digitaliseringsarbetet i samarbete med arbetsgruppen.

Nu tillbaka till senaste nytt! Vi är som sagt inne på sluttampen med registreringen, kontrollering, återlämning av rullband m.m. och snart lanseras folkmusikdatabasen på nätet vilket gör att det kommer vara möjligt att sitta hemma och söka bland drygt 20 000 poster med låtar och visor från hela Västra Götalandsregionen.

Fortsatt mål är att kunna tillgängliggöra så mycket ljudande material som möjligt på nätet och fokus framöver kommer därför att ligga på att söka upp anhöriga till upphovsrättsinnehavare för att kunna få tillstånd till detta.

Emma Johansson

Vårgårda kommuns KULTURPRIS 2016

tilldelades Sabina Henriksson, Jenny Gustafsson och Svältornas fornminnesförening.

"Årets kulturpristagare har tillsammans byggt upp ett kulturevenemang som lockat besökare från när och fjärran och där glädjen i att spela folkmusik över generationsgränserna står i centrum.

På Ornungastämman ges utrymme för både dagens men också morgondagens folkmusiker.

Genom spelmansstämman bevaras också den tradition av folkmusik som finns i Ornunga genom Spelmannen Johan Albert Pettersson och hans musik".

Redaktionen ber att få gratulera!

Sabina Henriksson och Marianne Lindh under ceremonin. Foto: Christer Björnsson

Mikael Pettersson i Tibro skrev i nummer 2-16 av VS ett par blänkare om de framlidna spelmännen Gölén från Ransberg, och Lars i Dala. Vi tycker dessa inslag gav en spännande bild

om hur det var på den tid varifrån mycket av vårt låtmateriel hämtas. Mikael fortsätter nu på den inslagna vägen med ytterligare en artikel om "Blanken". Förhoppningsvis kommer vi leverera fler artiklar kring temat "svunna spelmän", för att ge liv åt mer eller mindre kända spelmän och traditionsbärare, deras livssituation på den tiden, och låtmateriel i den mån det finns känt. Välkomme!

Blanken i Östra Tunhem

Anders Larsson eller Blanken som han benämndes var en på sin tid framstående spelman i Östra Tunhem vid den fagra falbygden. Han var född i Acklinga den 7 januari år 1816 och dog den 3 september år 1901 i Östra Tunhem, på tån i en ryggåsstuga i fädrevet därstades. Han var gift 3 gånger. Första hustrun Anna Lena Johansdotter (1815-1869) bodde han tillsammans med i Roglås, Segerstad socken, dit han flyttade år 1850. Här föddes 5 barn. År 1870 ingår han äktenskap med Britta Maja Eriksdotter från Gudhem kallad Blanka-Maja (1833-1887) och i och med detta flyttar han till henne i Östra Tunhem socken. I detta äktenskap föds ytterligare 3 barn som alla dör minderåriga. Slutligen gifte Blanken om sej en tredje gång, 1:a november år 1887 med Britta Andersdotter (1827- ?) som gick under benämningen Tjurs-Britta emedan hon var ifrån Tjursbacken i Sätuna vid Hornborgasjön.

I landsmålsarkivets frågelista från år 1944 finns en intervju angående spelmän och spelmanstraditioner där Assar Blomberg från Ugglum beskriver Blanken sålunda:

"Här i Ugglum har ej funnits några spelmän som kunnat betecknas som storspelmän, och som utövade musiken som yrke. Däremot har det nog funnits åtskilliga som spelat litet till husbehov och som kunnat tjänstgöra som spelmän vid lekstugor och dylikt. Den ende som skulle kunna betecknas som verklig spelman var Anders Larsson eller Blanken som han allmänt kallades, vilken bodde i grannsocknen Östra Tunhem. Han kallades först för spelman i Roglås, emedan han under sitt första gifte bodde i torpet Roglås under Berga egendom i Torbjörntorp socken". (Här har Assar Blomberg placerat torpet Roglås fel, för enligt kyrkoböckerna låg detta torp i Segerstad socken. (Mikaels anmärkning). Assar Blomberg fortsätter: "Till höger innanför dörren i denna stuga

fanns ett väggfast skåp och därunder var hönsasteket inrymt. Under Blankens tid hade man dock ej hönsen inne i stugan, ty hans hustru var renlig och satte en ära i att ha det fint och pyntat inomhus. Då meddelaren såg hönsasteket var det blåmålat och invändigt klätt med papper samt tjänade till förvaringsrum för gubbens helgdagsstövlar. Gumman berättade att när församlingens dåvarande komminister Björnander en gång var på besök lade han sej på knä på golvet för att bättre kunna se in i hönsasteket. Närmsta granne till Blanken var Sölt-Anders, som bodde i en annan stuga i samma fädrev. "Blanken han spelar på sina klännetter å Sölt-Anders höppar och laffar bakåtter « sade folket i bygden. Blanken som spelade fiol och klarinett var den självskrivne spelmannen på alla bröllop och danstillställningar i orten. Om jag minns rätt spelade han ett stycke som kallades pälle katt (pas de quatre ?) På gamla dagar gick Blanken omkring och sålde böndagstexter. Jag bad honom då en gång att spela på en gammal fiol som jag hade men hans fingrar var då så stela att han ej kunde hantera fiolen".

Den mystiske Blanken i Ornunga

På sidan 49 i Svenska låtar Västergötland finns en polska efter Johan Albert Pettersson (1852-1937) med nummer 101, där ett notat berättar att « Pettersson har låten efter en skraddare kallad Blanken". Vem denne Blanken var har varit svårt att utröna. I Ornunga husförhörslängder nämns en soldat Jonas Blank som avlider år 1814 i Norge. Denne Blank verkar inte efterlämnat några barn så där slutar den släkten i Ornunga. Jag har även gått igenom Asklandas-, Kvinneustads-, Närungas- och Ljurs- kyrkoböcker utan att kunna se någon med namnet Blank. Då jag hittade detta notat från landsmålsarkivet fick jag en tanke att kanske detta är skraddare Blanken? De står tyvärr inte att Blanken i Tunhem var skraddare så där faller den teorin, fast de kan inte vara helt omöjligt heller. Om spelmannen Johan Albert Pettersson i Nolgården Ornunga och hans bröder omtalas ju att de varit på marknad i Vedum med oxar, och kan de ha gått till Vedum på marknad så kan de ju ha sammanträffat med spelmän från andra bygder t ex Vedum, Larv eller Gökhem och Östra Tunhem osv. Det var vanligt att under marknader så var det mycket musik och andra förnöjsamheter. Tyvärr är anteckningen knapphändig i svenska låtar Västergötland angående Blanken så där återstår fortsatt spännande forskning för den vetgirige om vem var Johan Albert Petterssons Blanken?

Liten ordlista:

Tän = där di fattiga bodde.

Hönsasteket = där di hade hönsa.

Fädrev = där di drev kora.

Mikael Pettersson i samarbete med Michael Eriksson.

2016-års Zornmärkesuppspelningar del 2

I förra numret av VS skrev vi om Torbjörn Olofsson som tilldelats bronsmärket "för skickligt spel av låtar på tvåradigt durspel". I detta nummer fortsätter vi och presenterar Julia Frölich från Skene, som, efter att hon väntat sedan hon var 10 år, nu äntligen vid 16 års ålder fått spela upp för Zornmärket. Julia erhöLL denna gång diplom "för löftesrikt låtspel på fiol".

Julia bor i Skene. Hon berättar för mej att hon har spelat sedan hon var drygt 5 år och började lära genom Suzuki-metoden. "Det som fick in mej på folkmusik var då jag som 6-7-åring träffade Sabina Henriksson som spelade på ett församlingshem eller nåt sånt, och med min pappas hjälp kom vi i kontakt med varandra i köket. Därefter blev Sabina lite av en mentor för mej" säger Julia. "Vi spelade ibland tillsammans på äldreboende och liknande, gamla låtar som Halta Lottas krog, Engelska flottan och sånt". I samma veva började Julia spela i Sibbarps Spelmanslag, Varberg, där det mesta av hennes låtmateriel kommer ifrån, nämligen Halland.

Foto: Renou Frölich.

Julia har blivit känd i hemmatrakterna som multiinstrumentalist och det är inte bara folkmusik som finns på hennes repertoar. Julia trakterar ett 15-tal instrument, och nämner utöver huvudinstrumentet fiol, nyckelharpa, olika flöjter, klarinett, trumpet, mandolin, mandola och gitarr, piano, eufonium, och ett instrument som heter okarina, - "ett blåsinstrument som ser ut som en lerklump, eller en slags lergök" berättar hon. "Och så sjunger jag lite".

2013 fick hon Erik Sahlströmstipendiet . Vid sidan av musicerandet är Julia mycket intresserad av konst. Redan som 12-åring hade hon en egen uppmärksam utställning i Marks kommuns museum med ett 50-tal verk i akryl och akvarell. För den som vill följa Julia närmare föreslås hennes hemsida www.juliafrolich.se eller Youtube. Men, med siktet är inställt mot Riksspelmannatiteln, så hur var det nu i Mora på uppspelningen undrar jag! ”Det var förstås rätt nervöst, pirrigt när jag kom in, men de var snälla i juryn och de märkte att jag var nervös, så de tog hand om mej, det är lugnt så dom. Jag spelade Halländska låtar. Vals från Släp efter Frans Leopold Levan. Sedan polska efter Johannes Erlandsson i Gunnarp, som han lärt sig av sin mor från Kalv i Västergötland. Och sedan Bruarestegen, men den vet man inte så mycket om” säger Julia. Efter att hon fått diplommet anmälde hon sig till juryns individuella ”eftersnack” och fick ca 10 minuter synpunkter på sin insats. ”Minns inte så mycket eftersom jag inte fick något på papper, men jag fick reda på vad jag kunde göra bättre osv. Det var bra, då kan jag utveckla det”. Vad betyder utmärkelser för dej? ”Jag är nöjd och tycker det gick bra. Det var skönt att få respons, det kände jag mest under samtalet efteråt. Och att jag nu vet hur det kommer att gå till nästa gång jag spelar upp. Jag hade pratat med Pers Nils (Johansson) innan och spelat med honom så jag var lite förberedd”. Julia berättar att hon spelade mycket för honom, men han spelar ju klarinett undrar jag?.. ”men han vet ju hur det funkade, han är väldigt kunnig även i stråkföringen, betoningarna och sånt. Hans föräldrar (Pelle o Inger) spelar ju fiol och han vet hur det skall va, oerhört kunnig”.

Nu har du börjat på Hvitfeldtska gymnasiet i Göteborg. Vad händer där och vad har du för musikplaner? ”Jag har hamnat på en bred linje, Musik- och estetprogrammet på 3 år. Under ett veckoschema har jag bl a symfoniorkester, kammarorkester, kör, folkmusikensemble, pop- o rock- och jazzensemble, improvisationsensemble, och privatlektion på fiol. Musikkärlä och kärnämnen utöver det. Det är roligt med nya klasskompisar, som t ex gillar jazz eller annat, så det har blivit automatiskt att jag börjar lyssna på annan musik. Jag tycker om att lyssna på gamla låtar som med Simon och Garfunkel, gamla poplåtar från 60-70-talet. Sen tycker jag mycket om t ex Håkan Hellström, och så spelar jag ibland jazz med några gubbar från Borås, men då spelade jag utöver på fiol även på eufonium. Grattis Julia till utmärkelsern säger vi i redaktionen, och önskar lycka till i framtiden, med, typ allt!

Michael Eriksson

Julturné med Västra låtverkstan!

Mellan den 15-17 december åker 15-man-nabandet, ungdomskursen Västra låtverkstan tillsammans med ledarna Jenny Gustafsson och Anders Ådin ut på en kort julturné! Så här ser spelplanen ut:

16 dec förmiddagen: fyra konserter för alla studerande på Tingsholmsgymnasiet i Ulricehamn, 16 dec kl 17.00: Konsert på biblioteket i Ulricehamn

17 dec kl 18.00: Jultkonsert tillsammans med Doggerland, Oskar Reuter och Emma Johansson på Röda kvarn i Lidköping. Läs mer i annons i tidningen.

Välkomna på konsert!

Vill du veta mer om Västra låtverkstan och det digitala arkivet?

Gå in på www.hittafolkmusiken.se eller maila vastralatverkstan@gmail.com

Folkmusik i Vinterskrud

Doggerland * Emma Johansson * Oskar Reuter
Västra Låtverkstan

JULKONSERT

MED ENGELSK, NORSK OCH SVENSK FOLKMUSIK

RÖDA KVARN, LIDKÖPING, 17 DECEMBER, KL 18.00

ENTRÉ 150 KR / GRATIS UNDER 18 ÅR
FIKA FINNS ATT KÖPA I PAUSEN

FÖRKÖP WWW.FOLKETSHUS-LIDKOPING.SE
WWW.FACEBOOK.COM/HITTAFOLKMUSIKEN

ARR: FÖRENINGEN VÄSTRA LÅTVERKSTAN
I SAMARBETE MED ABF VÄSTRA GÖTALAND,
SV VÄSTRA GÖTALAND OCH LIDKÖPING FOLKETS HUS

Västgötalåtar! – kurs på Axevall folkhögskola

Kursdeltagarna i parken på Axevall folkhögskola

Foto: Jenny Gustafsson

Under årsmöteshelgen i Ulricehamn
i februari 2015 ställde jag frågan till Jenny Gustafsson om hon ville hålla i en kurs i västgötalåtar. Vi var då ett gäng spelhens som verkligen saknade en längre kurs för vuxna här i Västergötland. Vi behövde ett tillfälle att under ett par helger grota ner oss i spelandet och få gå in i folkmusikbubblan. Ett ganska stort gäng västgötar har under flera terminer åkt upp till Mats Berglunds kurs ”Gränslåtar” i Årjäng. Men nu tyckte vi alltså att det var dags att titta närmare på vår egen tradition, inte bara åka ut, långt bort för att lära. Lite ”gräv där du står”. Jenny var positiv och där startade det hela. Jag vände mig till Västergötlands spelmansförbunds samarbetspartner ABF och via dem knöt vi kontakt med Axevall folkhögskola. En plats som visade sig passa fantastiskt bra historiskt sett. (Se Jennys artikel)

Att snickra ihop kursen gick som på räls så i mars la vi ut en första inbjudan på Facebook. Anmälningarna strömmade in och vi fick kursen mer än fulltecknad på en vecka. Detta överrumplade oss! Vi hade räknat med att både annonsera i Spelmannen, dela ut flyers på stämmor med mera. Men det behövdes inte eftersom intresset var så stort.

Detta är alltså bakgrunden till den trehelgerskurs som gått av stapeln ute på Axevall folkhögskola i höst. En kurs som har varit fantastiskt rolig och som verkligen gett mig det jag längtade efter. Med tanke på alla superlativ mina kurskamrater sagt om Jenny som kursledare så är de mer än nöjda. Vi har varit 21 personer som deltagit, de flesta från olika delar av Västergötland men även från Stockholm och tre stycken ända från Fredrikstad i Norge. Verkligen kull!

Kommer det att bli en fortsättning då? Ja önskemål finns både om en fortsättningskurs och en ”ny” kurs. Vi får väl se hur vi kan få ihop det. Vi får sätta oss ned med styrelsen och se vilka möjligheter som finns. Min vision är iallafall att kunna fortsätta arrangera kurser genom Västergötlands spelmansförbund. Det finns en längtan hos många av oss att lära och det är ju en mission, att sprida Västgötalåtarna!

Jenny kommer här nedan att beskriva sina tankar och lite om utgångspunkten för den första kurshelgen.

Ann-Katrin ”Olga” Hellner

Foto: Michael Eriksson

Jag fick frågan

om jag ville skriva några rader om innehåll och tankar bakom ”Västgötalåtar!” och här kommer svaret, för er som inte vet så är detta en kurs som sträcker sig över tre helger under hösten, arrangerad av VSF i samarbete med ABF.

Min förhoppning är att kursen både ska inspirera och väcka nyfikenhet kring låtarna. Det är ett mål att deltagarna ska komma hem och känna att de kan låtarna bra och att de blir sugna på att lära sig mer på egen hand. Jag vill också ge en

bild av den stora variationsrikedom som finns inom landskapet och visa lite av det källmaterial som är en stor inspirationskälla för mig själv: notsamlingar och olika typer av arkivmaterial.

Idén var att bygga upp hela kursen som en resa runt Västergötland. I korta drag såg vår första kurshelg ut såhär:

Vi började med att knyta an till platsen där kursen äger rum: Axevall folkhögskola.

Här var Nils Stålberg anställd, här startades VSF och här gjorde Stålberg en fonografinspelning i samband med spelmansstämman 1931. För mig var det en självklarhet att börja med en låt från denna

inspelning. En vals från Skövde, spelad av Astor Conrad Carlsson från Göteborg. Det var kanske ingen pedagogisk kurslåt men jag presenterade den och folk tog utmaningen, och verkade gilla den kluriga låten.

Lite högläsning introducerade nästa låt, från en landsortsbeskrivning av Johan Möller (Korsberga 1936).

Här beskrivs ”Spele-Maja”, som levde i Korsberga i slutet av 1800-talet. Det är berättelser om både hennes musik och person, om hur hon hörde musik i vattnets porlande, spelade för Carl den XV på Axvall hed (alltså inom synhåll från vårt undervisningsrum) och beskrivningar av hennes stora repertoar. Dessutom en rad roliga anekdoter från hennes många dansspelningar. Naturligtvis undrar man vart alla hennes låtar tog vägen.

Den frågan ledde vidare till Nils Stålbergs material. Stålbergssamlingen innehåller ju

bara en del av alla låtar som han samlat in. Flera hundra låtar som aldrig publicerats ligger i arkiv och i detta materialet har jag funnit "Spele-Majas vals" som är en riktig guldklipp. Kursdeltagarna sög i sig mollvalsen som ett gäng tvättsvampar och det är enkelt att föreställa sig att det var denna låten hon spelade för Carl den XV. När han frågade henne var hon fått låten ifrån, svarade Maja: "vattnet säger så".

Vidare tittade vi på ett protokoll som Mauriz Carlberg skrev då han tillsammans med dr. Johan Götlind och musikdirektör Ivar Widén var hemma hos spelmannen Lars Johan Holmgren i Tun 1926. I sirlig handskrift kan man läsa att några av de 35 låtar som Holmgren spelade för dem "togs upp å fonograf". Bland annat en marsch som Holmgren hade "hört i Skövde trakten 1870 av en trumslagare Adamsson och ett stort fruntimmer, som kallades Spele-Maja". Marschen som jag lärt från denna inspelning valde jag att inte lära ut men bara spela, liksom ett knippe andra låtar.

Efter ett besök hos Afzelius i Hornborga och Lindell i Lindärva hoppade vi på Västgötabanan sydvästerut, vi gjorde en liten avstickare till Hålanda och återvände sedan till tåget för att följa Astor Conrad hem till Risåsgatan 25 i Haga. I Göteborg passade vi på att ta en titt på spelmanstävlingen i Slottskogen 1907, en tillställning som väckte stort intresse i pressen (verkar ha varit lite som Idol). Lite mer högläsning, nu från en artikel ur Göteborgs Aftonblad 14/9 1907, där signaturen "Florian" beskriver ett framträdande av Björklund junior & senior från Alingsås i svulstiga termer "bakom dityrambens horisont ligger alltjämt den elegiens dimma, ur vilken alla klarinetters toner tyckas välla fram". De måste verkligen ha spelat bra!

Nästa helg ska vi färdas längs gränsen mot Halland, färdssätt ännu ej bestämt, men jag ser fram emot resan!

Jenny Gustafsson

En mustig berättelse vi inte kan undlåta att förtälja i sammanhanget är följande berättelse hämtad från Möllers uppteckning angående Spel-Maja:

... "var en gång på ett bröllop och hade en manlig medspelare. Denne tyckte att det var förargligt att han icke vid något enda tillfälle kunde komma vid att få spela ensam, ty detta tillät icke Maja. Men så blev hon full och somnade in ganska tungt, och då passade spelmannen på å slog hennes fiol full med dricka. Om en stund när hon helt hastigt vaknade till och grep tag i fiolen, lossnade limningen i fogarna, så hon fick endast halsen och underlocket i handen. Maja som i blinken anade sammanhanget, var genast färdig att med fiolresten giva spelmannen en minnesbete i ansiktet, som han fick behålla och aldrig glömde."

Redaktionen

Konst och musik från när och fjärran möttes i skogen

Jag gillar verkligen den folkliga musikens fokus på deltagande! Man trallar, dansar och spelar, förutom att lyssna. Allt bygger på lokala berättelser, trading och mänskliga möten som får olika dialekter och språk att höra ihop, just genom sina olikheter. Folkmusikulturen känns nära min vision om ett intressant och levande samhälle.

Ända sedan jag och familjen för 8 år sedan flyttade från Stockholm till Mellby utanför Lidköping har vi, tillsammans med grannar och vänner ordnat lokala kulturhändelser just där vi bor. Det är stimulerande att vara kulturproducent, inte minst då man oftast förväntas flitigt och okritiskt konsumera. Det är även kul att tänka på att vi för vidare en lång lokal kulturtradition. I Mellby finns resterna av inte mindre än tre dansbanor. Mellby hade under lång tid ett rykte om sig att vara en plats där man träffades, festade, dansade och allt det där som kommer sedan...

Till en helg i början av september hade vi nu bjudit in musiker, konstnärer, dansare och poeter till en genreöverskridande kulturhelg och fest som vi givit namnet «Skogsliv». Festen inleddes med den fantastiska trion Nils Berg Cinemascope. Nils komponerar med utgångspunkt i musikklipp på YouTube och spelar tillsammans med musiker från världens alla hörn via videoprojektioner: en balafonspelar från Accra, en indisk dansgrupp och en japansk flöjtist för att nämna några.

I skogen bakom bygdegården visades konst med 20 konstnärer från när och fjärran. Vernissagen inleddes med en improvisation av ett tiotal musiker från de olika banden. Hela skogen klingade som ett stort levande instrument och publiken blev påmind om att de faktiskt har påls.

Lördagens musikprogram inleddes i Mellby kyrka av Emma Johansson, Carl Nyqvist och Oscar Reuter. Det var underbart att efter en ganska lång konstpromenad i skogen få bänka sig och lyssna på denna fantastiskt samspelta trio. Emma och Carl bor bara några kilometer från Mellby och de blev ett av många exempel på hur många professionella musiker och konstnärer som finns alldeles runt stugknuten här på slätten. Carl är riksspelman på västgötalåtar, han kommer från Söne, någon mil norr om Mellby, och för vidare en lokal spelmanstradition som sträcker sig många generationer bakåt i tiden. Inför Skogsliv gav han en workshop där vi fick lära oss några låtar från trakten. Vi spelade bland annat en gånglåt (Pendeln) efter Carls morfar, Daniel Gullström. På Carls inrådan gasade vi på den lite extra så att den nästan blev en polka med många glada skutt.

På söndagen spelade trion Dagny. Sara Nilsson, Sofia Andersson och Anna Malmström spelar valser och polskor på ett alldeles eget sätt där formen alltid är öppen nog att släppa in improvisationer och musikaliska infall, låtarna kan bli riktigt långa men är alltid dansbara.

Som final på Skogslivshelgen klev vi i Carl Nyqvists workshopgrupp ut på dansgolvet och spelade de låtar vi lärt oss. Det blev en fin avslutning att landa i en lokal musiktradition efter en helg med så mycket intryck och upplevelser. Det kändes lite som att komma hem efter en lång resa.

Vill du veta mer om «Skogsliv» gå in och kolla på hemsidan: [konsthallmellbyskogen.se!](http://konsthallmellbyskogen.se/)

Johan Malmström

Foto: Anders Brissman

Sabina och Jenny spelade på Tångamässan.

Foto: Anders Brissman

Tångamässan!

I år firar hembygdsrörelsen 100 år. Det stora firandet ägde rum i Stockholm i slutet av augusti. På det lokala planet anordnades en mäsas på Tånga Hed, Vårgårda helgen 17-18 september för att fira detta. Distrikt och lokala hembygdsföreningar från Västra Götaland deltog. Utöver dessa kunde man hitta arbetslivsmuseer, Skaraborgs föreningsarkiv, museijärnvägar, Föreningen för Västgötalitteratur, släktforskning och en del annat. Över 100 utställare deltog. De som ville kunde köpa Gäseneost eller svara på tipsfrågor.

Det ordnades även föreläsningar och korta seminarier på olika platser i hallen. Vid Svältornas hembygds och fornminnesförenings monter spelade Jenny Gustafsson och Sabina Henriksson alla låtarna från Ornunga. De spelade låtarna en gång till vid en annan monter.

Förbundet delade en monter med Folkdansringen Västergötland. Vi gjorde vårt bästa för att sprida information om vår verksamhet. Folkdanslaget från Alingsås gjorde en dansuppvisning. Besöksantalet under helgen kunde ha varit bättre. Det viktiga var dock att vi var med och syntes i ett annat sammanhang än vad vi brukar.

Anders Brissman

På vandring i folkmusikens kolonilott

Denna artikel har vi fått från Östergötland och Peter Berry. Han tog kontakt med mig tidigt i våras och frågade om rättigheterna till Sexdregahäftena då han avsåg att skriva en artikel om folkmusik från Östergötlands grannlandskap och äldre notsamlingar. Ihop med artikeln tänkte han publicera någon av polonaiserna i Sexdregasamlingen som notexempel. Jag gav honom namnet Kindgillet i Göteborg vilka äger rättigheterna till verket och frågade samtidigt om vi kunde få publicera hans artikel i vår tidning. Han gav sin tillåtelse och här kommer nu Peter Berrys artikel.

Per Oldberg

Foto: Ola Wirtberg

En bukett spelmansnoter i vinterrusket Nu är det dags att minnas sommarens strövtåg i trädgården. Hur man går kring och plockar och smakar. Det behövs stimulans när det är grått och vått. Får jag förslå en promenad bland spelmansnoterna?

De senaste åren har jag intresserat mig för våra grannlandskap. Jag har strövat i gamla och nytryckta notsamlingar från Västergötland, Södermanland, Närke och Småland. Man kan hitta varianter av låtar och stilar man känner till och göra mycket tillfredsställande fynd. Jag har plockat en bukett som jag vill skicka vidare. Min son har en kolonilott. Där står det en stuga och lyser i en blandning av ultramarin och vitt. Den är inslingrad av blad och snår. Till vänster om dörren står en spalje med riklig humle. Här börjar buketten. Det är något klassiskt och 1700-talskt över humle. Det gäller även den samling polskor som bär fältnusikanten Nils Bergdahls namn (1813-1887). Det är i sanning ett överdåd. Allt är spelbart. Jag plockar doftande kottar och blad som passar i rokokomiljön, bland herdar och herdinnor. Polska 205 i G-dur är en strålande introduktion. Kanske sedan något tankfullare, mjukare, i moll: nummer 6 eller 19 i d-moll, eller 131 i a-moll. O vemod! Huvudnumret, för stor ensemble,

är polska 125 i Ess-dur. Sedan lite lättare spis att avsluta med, till exempel 57 i F-dur eller 23 i G-dur. Gömmer sig Bellman i buskarna? Smultron och jordgubbar växer vilda och dyker upp i kolonins rabatt och gräs, saftiga och rejäla Det är bara att låta sig väl smaka.

Nu tänker jag på Krokiga låtar, en ny samling gammal spelmansmusik från Markaryd med omnejd, polskor, valser och polkor, och mer. Liv och lust. En vacker bok, med mycket bakgrundsinformation, som får mig att stämma om fiolen och ta fram dragspelet. Jag fastnar för de gamla polskorna efter C. Wimmerstedt (1796-1856) och polkorna efter Oskar Lavin (1874-1929). Polska 143 i D-dur,

148 i B-dur och 175 i G-dur minner om sommarkvällar och spelklanger som tonar lite på avstånd genom grönskan. När polkorna går blir det svårt att sitta stilla. Prova 217, 218, 220 eller 221, alla i G-dur. I borte hörnen av kolonin lever björnbäret sitt vilda liv. En taggig mur som skrämmar bort obehöriga. Här är det mörkt och snårigt. På sensommaren kommer bären, först röda. När de mognat till svart går de att äta, helst direkt från grenen. Smaken försvinner snabbt. Det här är kärva arter. Inget prål. Det är dags att erinra sig Gustaf Blidström (162?-1744), oboist i Karl den XII:s här, fänge i Sibirien under tio år, 400 mil från hemorten Skara. Under denna tid skriver han ner noter för fiol: marscher, menuetter och polskor.

I Landtmansonsamlingen finns ett urval, där nödvändiga rättelser och kompletteringar gjorts. Jag väljer den kraftfulla menuetten 4 i g-moll, nummer 6 för den vackra melodins skull, också i g-moll, och den pampiga och festliga 16 i G-dur. Bland polskorna tar jag 32b i a-moll, med den gamla indelningen i "polonese", "proportion" och "sarra", daterad den 22 januari 1716. Undervegetation: gräs, mossor, nässlor...

Det är så mycket, så oredigt och så svårt att uppskatta det vackra. Jag tar fram Stares

notbok från tidigt 1800-tal och ser samma myller och oländighet men den ser ut att vara svårare att tyda än den egentligen är. Rotar man bland det vildvuxna blir man belönad. Adolf Fredrik Stare (1787-1810) är uppvuxen i Södermanland och befinner sig de år notboken är daterad, 1805-1806, i Åbo. Här finns svensk samtida polskerepertoar, ibland med finskt tonfall som i polska 26 och 67 i h-moll eller 60, 68 och 69 i d-moll. Kolonistens bästa vän är myskmadran, en lättodlad och väldoftande marktäckare med vackra vita blommor. Det praktfulla i det enkla. Nu kommer jag till de robusta klangerna i notbuketten. Jag finner dem i populära polskor från senare hälften av 1700-talet som upptäcktes och tillvaratogs på 1920-talet i Sexdrega socken i Västergötland. Nummer 2:117 i d-moll tillhör de vackra polskorna. En annan karaktär har 2:48 i G-dur/e-moll. Tung och pampig. Det finns också glädje och lätthet som i polska 1:74 i G-dur eller eldiga dansrytmer som i 1:96 i d-moll och 2:80 i g-moll. Ett udda exemplar i samlingen är 2:85 i g-moll som får mig att tänka på polskor med finsk ton i Stares samling. Slutligen tar jag med polska 3:45 i glada F-dur eftersom den finns med stämma. Nu är buketten färdig. Lindad med bastsnöre.

Varsågod!

Peter Berry

Bibliografi • Bergdahl, Nils. Närke; 1800-tal. Folkmusikkommissionens notsamling... : Ma4. [Finns på Internet] • Krokiga låtar och rakryggade spelmän: 321 låtar från Markaryd samlade av Jeanett Walerholt Rousu (2015). Vikarby: Walrou Music. [Bok och CD beställs via www.jeanett.se] • Landtmanson-samlingen: folkmusik i Västergötland (1999). Västergötlands spelmansförbund. • Pollonesser år 1806 tillhörige Adolf Fredrik Stare (2015). Södermanlands spelmansförbund. • Sexdregasamlingen (3. tr., 2015). Kindgillet i Göteborg. Bildtext: Publicering genom tillmötesgående från Kindgillet i Göteborg dit man vänder sig för att köpa noterna (se webbsida).

Julkappstips.

Behöver du ett julkappstips, ta en titt på hemsidan och vår försäljning. Kanske finns det något du kan ge bort i julkapp. CD:n Månsing med Hans Kennemark och Jenny Gustafsson eller CD:n "Ve gevet" med Billy Lätt. Vidare har vi nytrycket av Nils Lövgrens "Bland spelmän i Västergötland" eller Sexdregasamlingen. Detta är något av vad som finns att köpa.

Gemyt i Grönhult!

Foto: Jenny Gustafsson

Så förstod jag att jag var framme, på uppfartsvägen stod en gammal tramporgel med två tända ljus. De lyste så välkomnande och vackert i skymningen, i den annars rätt kyliga oktoberkvällen.

Jag var denna lördagskväll inbjuden till dans och spelträff på Grönhult utanför Tibro, hemma hos Bengt och Monica Ohlson. Efter att ha parkerat på gårdet bakom ladan träffade jag på dem uppe på gårdsplanen. Där stod dom och hälsade alla välkomna och visade oss till rätta

Inne på logen var det röjt för dans och en "takkrona" lyste upp dansgolvet. Då man fortsatte upp på loftet var där inrett en pub. En hel del folk hade redan samlats då jag kom, både spelmän och lyssnare. Det var lite kylslaget först men blev snart gött och varmt när man spelat en stund.

Vi var några stycken som klev ner på dansgolvet och spelade upp till dans för en liten tapper skara dansare. Men både vi spelmän och dansarna troppade snart av upp till puben igen. Där var det nu bra tryck i spelandet. Det var fioler, dragspel, flöjter och kontrabas!

Foto: Michael Eriksson

Det blev en fantastiskt fin liten spelträff. Jag gav mig nog av runt midnatt efter att då ha spelat i stort sett sedan jag kom, med bara en kort liten fikapaus med en macka på hembakat bröd som Bengt och Monica bjöd på och ett glas fantastiskt god äppelmust som en granne bidraget med. Ett varmt, välkomnande och fint arrangemang av Bengt och Monica som generöst öppnade upp sitt hem för spelmän, dansare och lyssnare! Jag var lycklig i själen ett bra tag. Och det verkar som det kommer att bli fler såna här träffar, så håll utkik.

Ann-Katrin "Olga" Hellner

Spelar du så det står härliga till? Det kanske är dags för 1000-låtarservice?

Behöver du...

- Service o omtagling
- Reparationer
- Nyttillverkade Mästarinstrument

Välkommen till
Violinbyggarmästare Peder Källman!

Kontakt:

www.pederkallman.se

info@pederkallman.se

070-325 21 39

Peder Källman
VIOLINATELJÉ

Amiralitetsgatan 20, 414 65 Göteborg, Tel. 070-325 21 39

Julklappsfunderingar?

Redaktionen tipsar om årets höjderskiva

Kallelse till årsmöte för
Västergötlands Spelmansförbund
lördagen den 25:e februari 2017

Plats: Lidköping.

Hitta dit: Karta och vägbeskrivning kommer i ett medlemsbrev i början av februari.

Vi hoppas detta blir en på alla sätt givande tillställning i glada spelmäns lag.

Program: Kl 14:00 Startar vi med allspel under ledning av Pers Nils Johansson.

2017 års Allspelslåtar finns nu på förbundets hemsida och nya kommer under hösten.

Kl 15:30 Årsmötesförhandlingar.

Kl 17:30 Årsmötesmiddag. Endast till föranmälda till middagen.

Kontakta Anita Widell senast 19 februari. (Se kontaktuppgifter nedan)

Kl 18:30 Spel till dans, och buskspel. Spelmanslag eller grupper välkomnas till spellistan.

Folkdanslag med flera kommer att inbjudas.

Kontaktpersoner och andra uppgifter

För allmän information om årsmötet:

Per Oldberg, 070-273 83 63, e-post per.oldberg@gmail.com eller Johan Malmström, 0704 – 944 688, e-post johan@tlox.se

eller Anders Brissman, 0725 – 289 128, e-post anders.brissman@telia.com

Info angående Lidköpings evenemang och faciliteter:

Johan Malmström, 0704 – 944 688, e-post johan@tlox.se

Beställning av mat till Årsmötesmiddagen.

Anita Widell. Tel 033-240 280 eller 070-4251 409. e-post anita.widell@bornet.net **Senast 19 februari!**

Årsmöteshandlingar i form av program, dagordning, verksamhetsberättelse,

vägbeskrivning mm, samt vad vi då vet

om sidoarrangemang i folkmusikens tecken kommer i ett separat medlemsbrev i början av februari.

Välkomna!

**Styrelsen påminner om!
Stöd Nils Erikssons Minnesfond!**

Fonden är instiftad i första hand i syfte att främja och bevara gehörstradition efter Nils Eriksson och Emil Andersson i Skogstorp, samt i andra hand att uppmuntra spelmän som på ett stiltroget sätt för äldre spelmäns västgötska låttradition och spelsätt vidare. Du kan stödja denna fond genom en gåva, som sätts in på förbundets bankgiro 5949-4591 och med rubriken Nils Erikssons Minnesfond. Förbundet sänder därefter ett tackbrev till givaren.

**Styrelsen påminner om!
Hedersmedlemsskap.**

Vill du föreslå någon person till att bli hedersmedlem? Sänd då namnet på denne och motivation, **senast 20:e december** till förbundets sekreterare Anita Widell (se kontaktuppgifterna).

Motioner till årsmötet.

Motioner till årsmötet skall vara styrelsen till handa **senast 20:e december!** Sänds till förbundets sekreterare Anita Widell. (Se kontaktuppgifterna).

Välkommen att söka Nils-Erikssonstipendiet för år 2017!

Bidrag kan beviljas i första hand till person eller verksamhet som främjar och bevarar gehörstraditionen efter Nils Eriksson och Emil Andersson i Skogstorp. I andra hand att uppmuntra spelmän som på ett stiltroget sätt för äldre spelmäns västgötska låttradition och spelsätt vidare. Ansökningar med motivering skall vara styrelsen till handa **senast 20:e december**. Ansökningar sänds till sekreterare Anita Widell, Sandgärdesgatan 32, 502 34 Borås. Telefon 033-240280.

E-post: anita.widell@bornet.net

Bildefterlysningen i förra Västgötaspelemannen.

På den stora bilden finns delar av Barne Laske spelmannslag enligt Odd Malmberg. Från vänster Harald Andersson, Faleberg? Bakom honom Hugo Falk. Sittande Ivar Hallberg, bakom honom Torsten Edlund. Den unge Magnus Mellberg, snett bakom Knut Gustafsson. Pelle Olsson Bitterna?? Okänd skymd bakom. Två okända. Längst till höger Dahlström, föreståndare för Konsum i Vedum.

Några namn klara. Finns det fler förslag? Den högra bilden föreställer mycket riktigt Nils Löfgren och Runo Hellman.

Inför Varkursen.

Arbetet med att ta hand om alla önskemål om logi med mera pågår för fullt. Vi räknar med att skicka ut kursbekräftelser/fakturor efter nyår. Allspelslåtarna kommer att finnas på vår hemsida.

Den tredje läraren på nyckelharpa blir David Eriksson från Uppland. David Eriksson på danskursen är från Östergötland.

Nya medlemmar 2016

Namn	Ort
Jeanette Olofsson	Fristad
Ina Martinell	Floda
Bryony Harris	Krakeroy, Norge
Vidar Hedtjärn Swaling	Stockholm
Yvonne Lindesjö	Nyköping

Trettondagsjam!

6 jan kl. 18.00

Öppen scen i Simonsgårdens snickarbod i Ornunga.

Per Oldberg & Jenny Gustafsson är husband och hoppas på många spelsugna gäster! Grillkorv och kaffe finns att köpa.

FOLKMUSIKFEST I LIDKÖPING

I samband med VFS:s årsmöte den 24-25 februari vankas det musikfest i Lidköping!

Kom och spela med mig så att hela torget går i vågor av tjällossning! Mer info kommer i nästa nummer men gör plats i almenackan redan nu.

Välkomna!

Spelträff i Varnum

Den 26/11 kl 14:30

håller Varnums hembygdsförening julmarknad med efterföljande Lekstuga och Spelträff i Västanå i Varnum (Ulricehamns kommun).

I det gamla bondesamhället brukade ungdomar träffas för att roa sig med musik, sång och dans. Detta kallade man att hålla "lekstuga". Ordet lek förknippar vi nu för tiden med barn, men förr betydde detta ord även dans. En sånglek är helt enkelt en dans som man sjunger till.

Klockan 18:30 blir det "gammaldags lekstuga i juletid" under ledning av Sabina Henriksson som låter alla få prova på gamla sångdanser och jullekar.

Klockan 19.00 ca startar spelträffen för alla spelsugna musikanter. Ta med ett instrument och spela, kom och lyssna eller ta en svängom till de spelmän som av hjärtats lust jamar så länge de orkar!

Varmkorv och fika finns till försäljning.

Information:

info@sabinahenriksson.se,

0705-434051 eller

Michael Eriksson 073-8267721

Returadress: Västergötlands Spelmansförbund, c/o Anders Brissman, Västra Långgatan 93 B, 543 33 TIBRO